

Tres anys d'interculturalitat

Es fa difícil fer una valoració d'allò que han estat aquests tres anys de jornades interculturals a la Ciutat d'Olot. S'ha de partir de la base que totes les actuacions que s'estan fent en relació al tema de la immigració, sobretot, la immigració africana dels darrers anys, sigui des de la societat civil (organitzacions no governamentals), sigui des de l'administració, tenen molts pocs anys d'història; no crec que passi la frontera dels deu anys. Per tant, no hi ha referents on emmirallar-se, ni marcs teòrics on acudir. No se sap si allò que es fa és el millor que es podria o es deuria fer. Només el pas del temps (i de les generacions) demostrarà si s'ha seguit el camí correcte. De moment, l'única cosa que es pot fer és continuar treballant de forma coordinada i comparar la pròpia experiència amb experiències d'altres llocs, sobretot d'on ja porten més anys funcionant.

Una de les experiències que té més èxit i que funciona més bé són les jornades interculturals (també anomenades de la diversitat, solidàries, etc) i sobretot les festes. En els darrers cinc anys, en la majoria de municipis on hi ha una forta presència d'immigrants, se solen organitzar aquests tipus d'actes. Tots segueixen un esquema semblant: per un cantó es fan actes lúdics que propicien el contacte entre els diferents col·lectius i les diferents cultures (balls, mostres gastronòmiques i folklòriques, activitats infantils, desfilades de vestits tradicionals, tallaers, etc) i per l'altre, s'organitzen actes (xerrades, debats exposicions, etc.) on es reflexiona sobre el tema de la interculturalitat, la solidaritat, la immigració, etc. Gran part d'aquestes jornades són molt populars i tenen molt èxit de participació, sobretot en les primeres edicions. La gent té molta curiositat per descobrir coses noves i diferents.

El passat: les dues primeres edicions

A la nostra ciutat, l'origen d'allò que ara és l'Olot Intercultural es troba en la festa de final de curs que l'Escola de Formació Global per a Immigrants de Càritas va organitzar el juny de l'any 1993. Els alumnes i mestres de l'escola, juntament amb l'Associació

Jamakafo Olot (associació formada per immigrants provinents de l'Àfrica Central, sobretot de Gàmbia) van muntar una festa oberta a tothom al pati del casal Marià com a cloenda de les activitats del curs. Allò que en principi havia de ser una petita festa muntada pels alumnes va anar creixent i es va convertir en una festa popular amb molta participació. Malgrat la precipitació i la manca d'experiència de l'organització, l'acte va ser un èxit. El millor de la festa va ser el seu caràcter esportiu que va propiciar un ambient familiar. La música, el menjar i els balls van ser els elements que van permetre l'intercanvi intercultural. De fet, aquest esquema (gastronomia-folklore-música) s'anirà repetint més o menys igual en les festes de cloenda dels Olot Interculturals posteriors. L'èxit de la festa, tant de públic, com de funcionament, va animar els organitzadors a repetir l'experiència, però augmentant el nombre d'activitats i amb més associacions participants.

Per tal d'organitzar l'Olot Intercultural '94 es va crear una coordinadora formada per totes les entitats d'Olot que estaven relacionades amb el tema de la immigració i la solidaritat. A les que ja havien participat en l'organització de la primera festa (l'Escola de Formació Global per a immigrants de Càritas i l'Assopciació Jamakafo Olot) s'hi van afegir l'Associació de Magribins de la Garrotxa (formada quasi exclusivament per marroquins), GRAMC Olot (Grups de Recerca i Actuació sobre Minories Culturals i Treballadors Estrangers), Garrotxa Solidària i la delegació de Mans Unides de la Garrotxa. L'objectiu que es va proposar des d'un principi va ser organitzar un mes d'activitats de tota mena que culminés amb una festa de cloenda i implicar al màxim d'entitats locals. D'aquesta manera va néixer l'Olot Intercultural '94, amb una atapeïda agenda (música,

cinema, xerrades, exposicions, debats, futbol,...) i amb la participació d'un gran nombre d'entitats, vint-i-una en total. Aquesta àmplia participació va fer possible la varietat i la implicació de gent molt diversa. Només per aquest motiu ja va valer la pena. Un altre fet positiu va ser la creació de la Coordinadora, ja que va possibilitar la coneixença i la coordinació de les

